

Over de "hot line".

donderdag 17 februari 1967

Het onderzoek of de "hot line" voor verwezenlijking vatbaar is, kan zonder nadere informatie netzogoed de uitslag "Ja" als de uitslag "Nee opleveren. Aangezien het onderzoek, dat het antwoord "Ja" zou kunnen verantwoorden zeker duur zal zijn (f20.000 a f40.000 of meer, afhankelijk van de prioriteit, die er aan gegeven wordt) zijn we op economische gronden verplicht te proberen, of we op een koopje kunnen concluderen, dat het antwoord "Nee" moet zijn. Hoewel ik gister vroeg in de avond tot deze conclusie kwam, was de rest van mijn avond toch bedorven.

Heden heb ik geprobeerd, zo goedkoop mogelijk tot "Nee" te komen, door strict neutraal (getuige Hendriks!) bij EL te informeren, hoe het bij het IKO stond. "Hoezo?" "Er is bij ons geïnformeerd of er een directe verbinding tot standgebracht kon worden tussen de X8 en een cyclotron." "Wat een onzalig idee! Heb je niet het samenspel van een aantal programma's logisch en strategisch onder de knie, om dan dat bouwwerk in elkaar te zien starten door een collectie real time verplichtingen!" Na deze niet uitgelokte sympathiebetuiging kregen we de volgende gedetailleerdere informatie.

- 1) Telecommunicatie valt buiten het programma van EL, het is dus aan anderen, om de informatie in de computerruimte te brengen
- 2) De minimumcapaciteit (zonder controlebits) die nu wordt opgegeven is 1200 baud, en dit is de maximumcapaciteit van een telefoonlijn. Dankzij het bestaan van de loopbruggen is er een kleine kans, dat je de PTT er buiten kunt houden; als de PTT er wel in gemoeid moet worden is het gelazer niet te overzien.
- 3) De speciale adapter, nodig in de computerruimte, wordt niet door EL vervaardigd, EL is wel bereid specificaties te geven en behulpzaam te zijn. Ze zijn er niet happig op, want de ellende is niet te overzien. (Als EL in zo'n geval het service contract niet opzegt, is dat alleen maar, omdat dat zo buitengewoon onelegant is.)
- 4) De samenwerking tussen technici uit de industriële sfeer en de laboratoriumsfeer leidt tot wrijving. ("De experimentator met een eenmalige opstelling begrijpt de noodzaak van documentatie niet, noch de prijs van verandering." "Ik heb op beide manieren gewerkt, ik herinner me hoe je een tekening niet kende onder documentnummer maar als "die met die koffievlek"; de twee manieren van werken verdragen elkaar niet." "Het wordt een laboratoriumspeeltje, niet verenigbaar met de continuïteit van een rekenbedrijf.")
- 5) Physici kennen hun specificaties niet. (Dit niet als veroordeling, maar als constatering.) Beperkt je contact zich tot gebruikersprogramma's, die ze alsmaar wijzigen, dan heb je daar niet zo'n last van; zodra je een on line verbinding hebt, zal je jaren lang bloot staan aan de pressie, die machine voor gesleutel plet te leggen.
- 6) Waarom nemen ze niet een PDP8?

Bovenstaand commentaar door ons opgepikt in ongeveer een kwartier.

Tenslotte mijnerzijds:

- 7) De opmerking, dat physici hun specificaties niet kennen en onvoldoende begrip hebben voor de prijs van verandering is door hun stuk volledig bevestigd.
- 8) Of de nevenbelasting voor het multiprogrammeringssysteem acceptabel is of niet is onvoorspelbaar. De enige manier, die ik zie om dit vast te stellen, is om, als het systeem draait, de nevenbelasting aan de hand van de real time clock te simuleren, maw. wij hoeven over deze koppeling niet te denken met het oogmerk het "Ja" te verantwoorden, voordat het systeem draait.

Bovenstaand rapport in anderhalf uur opgesteld door E.W.Dijkstra, die waar mogelijk van onbekookte pressie verschoond zou willen blijven.